

2. Pak boží hlas jí pověděl

e vlastní cestě kříže,
dům opustila, jak Pán chtěl,
dál do hor, k nebi blíže.

Bídu a kamení, v chléb lásky promění.

/:Zdislava, dívka Páně, Zdislava, dívka Páně:/

3. Matka svých dětí, matkou všech,

všech potřebných se stává.

Ne křik a pláč, už pouhý vzdech
v ní soucit rozžehává.

Prosícím staví dům, od země k nebesům.

/:Zdislava, dívka Páně, Zdislava, dívka Páně:/

všichni

Zdislavo, ženo z našich žen, růžičko
požehna - ná, když kdokoliv z nás obtí-
žen, když v srdci pálí rána
skloň se k nám ze slávy, ty hvězdo Moravy
Zdislavo, dívko Páně, Zdislavo,
dobrá
dívko Páně.

21. 10. 79